

BODIMO VZTRAJNI V MOLITVI ZA DUHOVNE POKLICE

Naši dragi - "*Sloveniji v svetu*" - lep pozdrav!

Se opravičujem, ker sem tako pozna in ker sem si vzela preveč časa za druge ljudi in stvari. Vendar Vam lahko zagotovim, da čutim v svojem srcu, da ste prvi vsi Vi, ki ste zaradi vere znali narediti iz tujine svojo drugo domovino ali pa ste se naučili jezika takšnih junaških staršev ali dedov. Pišem torej Tebi, draga bralka ali bralec, ki si tam, nekje v širnem svetu, da Ti povem, kako je bilo na Molitveni dan za duhovne poklice na Brezjah.

Trenutno, mislim, da je pri nas in po Evropi največje pomanjkanje ženskih redovnih poklicev in sem prepričana, da nas Cerkev potrebuje. Doživela sem toliko lepega na svetu, prav zaradi redovnic, kot na primer usmiljenk, mojih sester salezijank-(HMP) in drugih svetih redovnic različnih redov. To potrebo bi lahko zaznal kdorkoli bi bil doživel, na primer, tisti nepozabni *misijon*, ki so ga pripravile Usmiljenke v tednu pred prihodom patrov Benediktincev na Ognjeno zemljo. Vsak bi bil ohranil svetlo podobo in ljubezen do redovnega poklica. Neverjetno veliko so dosegle te dobre in preproste usmiljenke, tam sredi pustinje s njihovim učenjem molitve in pesmi na čast Čudodelni svetinji in z njihovo globoko vero v Troedinega, ki so jo ob zaključku misijona tudi ljudje izkazali, še posebno pri večerni procesiji z lučkami in z molitvijo Rožnega venca.

Zato, molimo, da bi mnogo deklet prisluhnilo Gospodovemu klicu in nadaljujmo Molitveni dan za duhovne poklice z osebno in skupno molitvijo, ki smo ga slavili na praznik Svetega križa. Molimo, tudi, da bi dobri Bog poslal svetih duhovnikov in redovnikov vsem trem slovenskim škofijam.

Pri Mariji Pomagaj na Brezjah se je tisto soboto zbralo mnogo vernikov. Nekaj mladih je k njej poromalo s kolesom iz Ljubljane, Kranja in še od drugod.

Ob deveti uri smo začeli moliti Rožni venec na prostem. Nato je novomašnik David Jensterle navdušeno govoril o njegovem poklicu in o križu, ki ga je spremljal že v otroštvu, ko so ga zdravniki smatrali nesposobnega za redno šolo. Sicer pa so se motili, saj se je z velikim zadovoljstvom njegovih staršev uspešno povzpел do visoke izobrazbe. Takrat, je dejal, sta mu bila starša prava *zdravnika* in vzgojitelja.

Nadvse čudovito ga je vedno spremljala Božja previdnost. Večkrat je bila otipljiva Božja pomoč. Zgodilo se mu je v četrtem letniku gimnazije, ko je profesorica nasprotovala njegovemu duhovniškemu poklicu, češ da njega lahko v pol ure prepriča, da Boga ni, pa so se vsi njegovi sošolci postavili s pogumom na njegovo stran... Pozneje, ko je bil pri vojakih, in je odgovorni inštruktor izvedel, da je David bogoslovec, ga je poklical na razgovor. In ko je ta trdil, da je človek samo zato, da ima potomstvo, mu je Jensterle odgovoril: "Če pa vi imate punco le zaradi potomstva, v ravni črti naprej, potem pa je vi ne ljubite!" Od takrat naprej mu ni več dajal podobnih nasvetov prevzgoje.

Na Brezjah so opravili sveto mašo zlatomašniki s škofom Uranom, ki je navdušil navzoče z njegovim močnim tenorjem in s pozitivizmom o poklicih. V zgodovini ljubljanskega bogoslovja je bilo največ poklicev, je rekel, ko jih je vstopilo 43. Posebno pa nas je razveselil z novico, da bo letos deset bogoslovcev, enajsti se jih odloča, dvanajste pa pričakujemo, da jih bo toliko, kakor je bilo apostolov. Za njihovo vztrajnost tudi mi nenehno molimo.

Popoldne nas je presenetil zlatomašnik g. Franci Vrhunc z zgodbo njegove duhovniške poti. Jasno je povedal nekaj o njegovem strašnem zaporu in o poslanstvu, ki ga je opravljal kot zadnji tajnik svetniškega škofa dr. Antona Vovka.

Tudi to bogoslužje se je zaključilo s petimi Litanijami na čast Materi božji in naša molitev je odmevala daleč naokrog, kakor povesod, kjer se zbiramo Slovenci: v Lujanu, v Clevelandu, in Bog ve še kje.

Zaupajmo Srcu Jezusovemu to veliko prošnjo za slovenske duhovnike, in redovnike, za naš narod in za misijone po svetu.

Prisrčen bratski pozdrav iz domovine!